

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Solen udi mørke Klæder

Citation: Kingo, Thomas: "Solen udi mørke Klæder", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 493.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116044.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En anden Under dend Melodie: Nu vel an vær frisk til Mode, etc.

1.

Solen udi mørke Klæder, Viiser os til Korset hen: Græd! O O Sions Døttre, græder! Thi der henger vores Ven, Vores Konge, vores Lyst, Vores Haab og vores Trøst; Hand udstrekker sine Arme, Over os sig at forbarme.

[2] Der hand saae vor Taare-strømme Komme udaff Kiødsens spring, Med at tee sig saare ømme For ham, som er alle Ting, 494 Raabte hand os venlig til: Ingenlunde det jeg vil; Vil I eders Kinder væde, Eder selv maa I begræde.

[3] Øyne holder op at flyde! Det er ikkun til Foragt, Thi vi bør dend jo bepryde, Som beviiser os sin Magt: Denne er dend tappre Heldt, Hvor om Guds Ord haver meldt, At ihiel hand skulle qvæle Slangens Braad med sine Hæle.

[4] Seer vi hen til Guds U-venner, Som er udi Satans Flok, Disse billig skiære Tænder, Og kand aldrig græde nok; At de nyde deres Løn, Som Foragtre aff || Guds Søn: Under hevnen maa de bukke, Nu de seer i hvem de stukke.

[5] Kaster eders Gpres-Greene, Alle I som elsker Gud! Vide at Messiæ Beene Er kun Livsens sende-bud; At forkynde det vor Muld Udi ham skal blive fuld Aff Guds Herlighed og Naade, Paa en umaneerlig Maade.

[6] Ey! saa vær da hannem lydig, Som os dend Befalning gav, Med at være altid frydig, Og at viske Graaden aff, At begræd' hans Jammer-stand, Som selv Døden overvand. Vil I eders Kinder væde, Eder selv maa I begræde.

[7] Græd! O Sions Døttre græder! Græder! græder med stoor Graad! At I eder ikkun glæder Udi Ord foruden daad. Døden er dend Dødsens Lugt, Som er uden Christi Frugt; Vores Glæde er kun smerte, Naar Gud ikke har vort Hierte.

[8] Christus vores Hierte-glæde, Hand er deylig, hvid og rød; Jeg iførdt i palted Klæde, Sorter end dend sorte Død. Jeg har intet som er mit, Hand dog gjr mig || Hiertet sit: Skulle jeg da ikke græde? Græde, græde, udaff Glæde.

* Holger Pauli.